

הצעקה האחרונה באירופה, בעיקר בי-אנגליה וגרמניה. הוא חצי-בגדיהם. תראו מה שהאינפליציה והמצב הכלכלי הרע מביי-אים: היסכון בכל מחיר. החצי הוא בגדיים, ימני או שמאלי, לפי החשק, המכסה רק שד אחד. השד השני עירום כביום היוולדו עם תוספות קטנות. המיפשה מכוסה כולה, אך בצורה כזו

אופנה

שנדמה שגם היא עובדת על עיקרון החצי, ואילו הגב חשוף לחלוטין, עד הישבן - שגם הוא אינו סובל יותר מדי בד. הייתרון של בגדיהם הזה בכך שתוך יומיים, אם מחליפים את הצד בכל יום אפשר להשתוף בכל הגוף, מבלי להיות עירומה ממש. אפשר גם להיות האישה הלבושה היחידה המתקבלת למועדון נור-דיסטים.

בבארץ עדיין לא התחילו לייצר בגדיים כזה. עדיין ממתניגים להשגות הרבנות. אך אחד היצרנים הגדולים לבגדיים בבארץ נשבע, שזה יהיה מוכן אצלו כבר לעונה הבאה.

עצמן, במים קרים, כדי שעיסויות הכשר הדבוקה אליהן לא תיעלם. לאחר שרוה-צים אותן יש להניח את העצמות בתבנית (אחת או שתיים, לפי גודל התבנית) בשתי שכבות בצורת שתי וערב. התבנית צריכה להיות רגילה. לא עמוקה מדי.

כשהעצמות מוכנות יש לפנות להכין את החמץ המתוק הזה. בתוך קערה

תכונים

נותנים כוס וטב-סויה, 2/3 צינצנת צ'אטני (יש גם מתוצרת הארץ). שני-שלישי צינצנת בת 450 גרם של ריבת תפוחים, שליש כוס שמן ושלוש כפות סוכר. רצוי חום.

שמאלית מתוחה ישר מעל לראשך, כדי שהשד ישתטח כנגד דופן-החזה, כשרך שיכבה דקה של ריקמת-עור בין אצבעי-תיך. אל תשככי על מיטה, כיוון שהמיון רך מדי ונכנע תחת מישקלך. אם שדייך גדולים, הניחי תחת כתפך השמאלית כר או שמיכה מקופלת, כדי לשטח את השד השמאלי עוד יותר. לאחר-מכן, שטחי את ארבע אצבעות ירך הימנית (האגודל אינו מתאים לבדיקה זו) בדיוק מתחת לבית-החיק אל קשת-הצלעות. סובבי את ירך בעדינות - פעולה שתגלה לך מציאותו של כל גוף מוצק שאינו במקומו. לאחר שוידאת שהאזור שמתחת לאצבי-עוטיך חופשי מגידולים כלשהם, המשיכי להעביר אותן בכיוון השעון, סנטימטרים אחדים מדי-פעם, ובדיקי את האזור הר סמוך, המשיכי, עד שתסיימי את בדיקת צידו החיצוני של השד כולו. כל אזור בדיקה חייב לחפוף בקצהו את האזור שקדם לו. השתדלי לא להשאיר שום נקור דה בלתי-בדוקה. (תמונה שניה שמאל).

לאחר שאצבעותיך חזרו לנקודת-ההתחלה חלה מתחת לבית-החשי, הנמיכי אותן ל-כיוון הפיטמה, והמשיכי כמקודם, בכיוון השעון סביב השד, מעגל בתוך מעגל. משי-געת לאזור הפיטמה, כלומר אל הרקמות

באירופה עולה חצי-בגדיים 40 דולר שזה 240 לירות. עם המכס והרווח של ה-סוחר המקומי זה יגיע כאן ל-350 לירות.

בשביל הכסף הזה אפשר לקנות בגדיים נורמלי, ולחתוך אותו לשניים - לאורך, בבקשה.

לאחר שמערבבים היטב את התערובות, עד שהשמן אינו צף יותר, יוצקים אותה על התבנית שבה עצמות-החזיר, ומכניסים לתנור אשר רבע-שעה קודם לכן חומם וכוון לחום בינוני.

משך שעתיים יש לשבת ליד התנור ול-התפלל, בעיקר בפעם הראשונה. לאחר שעתיים פותחים את דלת התנור ובודקים אם העצמות השתימו, אם לא. הן חוזרות אל הכיבשן למשך עשר עד עשרים דקות נוספות.

לכל עם יש התוספות הפרטיות שלו לספר-ריבס. התוספת הישראלית המקורית ביותר היא שעועית חומה כשלידה על-י-חסה, ללא כל תוספות.

אם לא בגלל הספר-ריבס או בוודאי בגלל השעועית. מכל מקום, בטוח שיהיו אחר-כך עיניים של סיני.

הוורדרדות המקיפות אותה, תוכלי להשלים את הבדיקה על-ידי נטילת הפיטמה בין האגודל והאצבע ולהיצתה. לאחר שהשלמת בדיקה יסודית של האזור כולו, שני את תנוחתך לקראת בדיקת השד הימני. הפעם יונח הריפוד תחת הכתף הימנית, והזרוע הימנית תישלח לאחורי ה-ראש במצב מתוח. את הבדיקה יש לערוך בצידם השטוח של קצות-האצבעות. התהי-לי בבית-החשי הימני, והמשיכי במעגלים ויוצאים סביב השד, עד הגיעך לאזור ה-פיטמה. גם כאן, ודאי שלא השארת אף נקודה אחת שלא נבדקה! (תמונה משמאל).

ה. לאחר שבדקת את שני השדיים, את מוכנה להמשיך לאזור בית-החשי, המכ-לים הן את בלוטות-הלימפה והן כמות ניכרת של ריקמת-שד. איזור זה רצוי לבדוק בסוף, כיוון שההזעה בו מרובה יותר, ואילו נבדק בתחילה, היה הופך את האצבעות דביקות ובלתי-מסוגלות לגעת בעור השדיים בעילות מספקת.

לבדיקת בית-החשי השמאלי, מיתחי את זרועך השמאלית מעל לראשך ונעצי את אצבעות ירך הימנית בתוך בית-החשי הי-שמאלי. לחצי את בית-החשי כולו, באצבי-עות משוטחות, לעבר דופן-החזה, תוך חי-פוש אחר כל גידול חריג, בדיוק כפי שנהגת לגבי השדיים. לאחר שסיימת, עירכי אותה בדיקה עצמה בבית-החשי הי-ימני. בטוחה שבדקת הכל? יפה. השלמת את הבדיקה-העצמית הראשונה שלך.

במהלך הבדיקה הזו יגלו רבות מכן סימנים חריגים רבים - רק לנשים מעי-טות מאד יש שדיים אחידים ומושלמים לחלוטין. אבל זיכרי, מטרת חיפושייך היא לוודאי שהחריגים היחידים שאת מגלה הם גם אלה שנמצאו בשדייך בעת בדיקת הי-רופא. כל עוד כך הוא הדבר, את בריאה בהחלט.

המשיכי בבדיקה השיגרית מדי חודש-חודשיים - והמשיכי להיות בריאה!

מצ'יסטה

מבאר-שבע

יש לה השם הדוחה ביותר בארץ. יוכבד בשיטטה. החברים שלה שיבשו אותו, כמו-בן. הם עשו לה טובה בנוגע לשם הפרטי, וקוראים לה יוכי, אך לעומת זאת עושים לה עוול בשם המישפחה, ושיבשו אותו ל-מצ'יסטה.

אבל ליוכי לא איכפת. הצעירה הבלוני-דית בת ה-24, אשר נשבעה לעצמה להיות חברת-כנסת או לפחות שרה, בעוד כמה שנים, טוענת: "מה יש, השם מאירטון יותר טוב? אסתר הרליץ פחות מצחיק?" היו לה כמה שלבי התפתחות, עד שהיא החליטה להציל את הפוליטיקה הישראלית משיממונה. כשהיא היתה בצבא, החליטה להישאר בצבא-הקבע. היום היא מסתפקת בכך שבכל פעם שאריק שרון נקרא ל-מילואים, גם היא נקראת לשמש כפקידה שלו. אחר-כך היא החליטה להיות סתם חתיכה, עשתה דיאטה חריפה ודאגה לכך שהצבע הבלוני בשערה הארוך לא ייעלם. אחר-כך היא החליטה להיות מורה, ירדה

נשות קריירה

לבאר-שבע והחלה ללמוד באוניברסיטה המקומית וללמד את דרדקי העיר הדרו-מית.

הרגע שבו הסבו את שמה של אוניבר-סיטת בן-גוריון, עשה ליוכי קליק קטן. היא החליטה לא לוותר על המילואים עם אריק, לא לוותר על דימוי החתיכה הי-בלונדית, לא לוותר על האוניברסיטה ולא לוותר על ההוראה. אל כל אלה היא הוסיפה את הפוליטיקה.

ואם פוליטיקה, אז כמובן במיפלגה הי-

עסקנית כשיטטה

„אסתר הרליץ יותר מצחיק“

גדולה, שם הדרך קצרה יותר - בעיקר לחתיכות. תוך מיספר חודשים הפכה מזכיר-רת תא הסטודנטים של המערך בבאר-שבע, ולא לקח לה אלא כמה חודשים נוס-פים, והיא כבר מזכירת הסטודנטים הארצית של המיפלגה-האם.

בין ישיבה עם הסטודנטים, לבין שיעור שאותו היא שומעת באוניברסיטה, בין ישיבה עם חברי-כנסת או סתם עסקנים חשובים לבין שיעור שהיא מעבירה בבית-הספר שבו היא מלמדת, ממשיכה יוכי לטוות את דרכה. „אולי בבחירות הבאות אני לא אגיש את מועמדותי, זה מוקדם מדי, אבל בבחירות בעוד שש שנים אני חברת-כנסת, אתם תראו!“ בטח שנראה, אם או עוד תרשי לנו בכלל להסתכל עלייך.

תשלום לפי מצב-רוח

את המבקרים הישראליים בבדיחות גסות על פתח-היקווה, ואת החיירים בנגינה טכ-נית מעולה על פסנתר ובבדיחות לא פחות גסות על ניו-יורק, סמוך לו שכן מועדון המערה, ששיעשע את התיירים האמרי-קאיים בריקודים פסבדו-ימניים, ועם יפה ירקוני הניצחית.

מטעמי היסכון החליטו לשלב את הי-שניים, מועדון המערה נסגר, ואילו בי-עומאר כייאם מופיעה יפה ירקוני בשעה 10 בלילה. וכשהתיירים ממהרים לאזור-בוסים האדומים שלהם בשעת חצות, כמו סינדרלה, אבל הם משאירים בעומר כייאם במקום סנדל-זנבית הרבה דולרים, מרשים לישראלים להיכנס ולשמוע את יואל שר. ואז מתחילה ההצגה הגדולה, המלצרים עושים טובה כשהם מוכנים להגיש לך, וכשהם לא עושים טובה הם מסתובבים

ברוך שר סינדרלה ודולרים

כשהיו הצייר שלמה צפריר והשחקן זאב ברלינסקי בעלי עומאר כייאם. היה זה מועדון-הלילה היחידי בתל-אביב-יפו, בי-מיקרה זה יפה, שבו אפשר היה לבלות היטב, לשתות הרבה, לרקוד ולשמוע, מבלי שצריך היה לחשוש כל הערב שמא בסופו של „קרעו“ אותך עם החשבון. המתירים היו קבועים, כל אורח יכול היה לכוון את השתיה שלו לפי כמות המרשרשים שהביא עימו באותו ערב.

אולם מאז צפריר-א-ברלינסקי עבר עומאר כייאם ידיים רבות, עד שהגיע ל-ידיהם של בעלי רשת מועדוני-התיירים דני רומן ודודו, להם מועדון החאן בירור-שלים, מועדון המערה זל ביפו ועומאר כייאם.

משך חודשים רבים הופיע במקום הזמר-פסנתרן-ברדן יואל שר, אשר הצליח להנות

ההרגיז אותי

בין הקהל לבין יואל שר ומסתירים אותו, הבירה לא תמיד קרה, וכשמבקשים קפה צריך להוסיף שוחד קטן למלצר, כדי שי-יסכים להביא אותו.

בסוף הערב ניגש המלצר, ודורש את התשלום. כאן - הפתעה נוספת. לפעמים דורשים ממך 20 לירות, לפעמים 25 לירות, ובימים שהמוזה נחה על בעלי-הבית גם 35 לירות. כשבאים בטענות, עונה המלצר: „מה אתה רוצה ממני? היום החליט בעל-הבית שהמחיר יהיה כזה.“

אם שרה-התירות לא מוכן להתערב בזה, כדאי אולי ששרה-המיסטר-ההתעשייה יעשה זאת. מישהו מהם - שיקום!